

на, кого-то та пріа и заведе си го у дома; а Павлинъ остана да са трѣди и да работи въ градинѣ-тѣ. Господинъ-тѣ, кой-то всѣкій денъ обижождаше да наглѣдва, разбраче той е благоразумнъ и хытаръ чловѣкъ, и часто дохождаше да наглѣдва, дѣто приказваше съ него; а блаженный Павлинъ му приносаше отъ градинѣ-тѣ зеліа (зарзватѣ) за іаденѣе и, откакъ си земаше хлѣбъ, връщаše сѧ на работѣ-тѣ.

Въ единъ денъ, като си приказвахъ съ Господара си, Св. Павлинъ му рече скрытомъ: пази се єкъ си и знай кадѣ ходишъ и що правишъ; ты трѣбва да са приготвишъ за пріеманье на Бандалско-то царство, зашо-то тестъ ти ще үмре отъ ненадейнѣ смърть, и ако са не слѹчишъ тѣкъ, тогава дрѹгый ще оксеки царство-то. Кна-зъ-тѣ, нетърпеливъ, отива, та обади тестю си все що-то му приказа градинарь-тѣ. Я царь-тѣ усунненъ, заповѣда да му сѧ яви тоа чловѣкъ.—По обѣдѣ дохожда Павлинъ, кой-то принесе зеліе и, какъ-то бѣше му поръчано отъ кназа, влѣзе въ дома. Царь-тѣ обѣдаваше на трапезѣ-тѣ и,